

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**HORATII TVRSELLINI || ROMANI || E SOCIETATE IESV ||
LAVRETANAE HISTORIAE || LIBRI QVINQVE. ||**

Torsellini, Orazio

Romae, 1597

Cap. 25. Cæsis duobus lume[n] restituitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64112)

cessitate petunt: votoque publice nuncupato, Lauretanā Virginem inuocant, & suam ciuitatem eius committunt fidei, tutelæque. Nec illa clientium suorum vota, ac preces fefellit. Biennio quo grassata est lues, cunctis circa oppidis morbo exhaustis, (adeo præsens B. Mariæ tutela fuit) sola Vtina communis mali perseuerauit immunis. Vtinensis ergo ciuitas non in faciendis, quam in exsequendis votis religiosior, solemnī supplicatione indicta, Lauretum venit. Trecenti erant viri nobiles, quibus pulcherrima Christi Crucifixi effigies præferebatur: omnes linteati, omnes iisdem insignibus conspicui, cum donis vel publicis, vel priuatis, ad Lauretanam Aedem pariter procedebant. Limen ingressi prosternere corpora certatim humi, & collacrymantes ciuitatis suæ, ac suo quisque priuatim nomine ingentes Deo, Deiparæque grates agere cœperunt. Inde confurgentes fraternè se inuicem complexari: fletuque integrato mutuis se perfundere lacrymis. Et insignem à pietate ortam complorationem par eorum, qui aderant comploratio excepit, nullo fere spectatorum in tam pio talium virorum fletu lacrymas tenente. Ad vltimum intrant sanctissimam cellam: Deiparaque Virgine enixe consalutata, apud eam munera deponunt. In his votiuæ erat tabula egregiè picta cum titulo:

GLORIOSISSIMÆ VIRG. LAURETANÆ
OB SERVATAM A PESTILENTIA
VTINENSEM CIVITATEM, ET AGRVM.
SACRATISSIMI CRUCIFIXI SOCIETAS
POSUIT DICAVITQVE
AN. SAL. M. D. LVI.

Cæcis duobus lumen oculorum restituitur.

Cap. X X V.

Triennio post admirabilius etiam spectaculum Lauretana Virgo, & incolis, & aduenis præbuit. Senen
sis

Trad. Laur.
Ann. Laur.
Rier.

sis puella erat Venetae matronae haud sane vilis, quae in
 obsequio Dominae luminibus capta, nihil penitus cerne-
 bat. Et apparebant in oculis signa, quae facerent caecita-
 tis fidem. Itaque medicorum remedijs frustra tentatis,
 Dominae iussu à mulieribus duabus Lauretum adducitur,
 haud dubia spe lumen illi redditum iri, ope ac depreca-
 tione B. Mariae. Puella igitur inter illas duas feminas au-
 gustissimam Virginis cellam ingressa, submissis genibus,
 obortisque lacrymis Deiparam enixe implorare coepit.
 Refertum erat sacellum accolis & peregrinis, qui pariter
 Virginem orabant, seu puellae misericordia capti, seu rei
 expectatione suspensi. Ecce tibi illa dum precibus lacry-
 mabunda insistit, repente hylarior facta, lucis se aliquid
 dispicere clamat; & simul eos, qui aderant, ut se precibus
 iuarent, impense rogat. Caeteris ad comprecandū Deū
 accensis, paulo post lata successu puella succlamat, iam
 cerni ab se ardentem ante Virginem faces, lychnosque.
 Enimvero ea vox accensa supplicantium studia vehemē-
 tius inflammavit: cunctorumque ex oculis lacrymas gau-
 dio mistas exciuit. Tandem puella gratulabunda exclam-
 at. iam B. Mariae effigiem, iam quae circa illam sunt do-
 na cerno. O Dei, O Deiparae clementiam: ò diuinum, &
 commemorandum utriusque beneficium. Talia inter gra-
 tulandum illa mistis gaudio lacrymis iterante, ingens or-
 ta est omnium comploratio Deo, ac B. Virgini grates agē-
 tium, quae semihoram tenuit: & plerosque etiam sacellum
 egressos secuta, superuenientium pectora pari sensu, atque
 admiratione compleuit: utique cum iidem qui modo cæ-
 cam puellam conspexerant, nunc integris oculis, ac probe
 videntem cernerent. Vix alia res eiusmodi in maiore po-
 puli frequentia gesta. Quippe secundum ferias Paschatis
 id miraculum patratum est: qua tempestate, maximo so-
 let mortalium concursu Aedes Lauretana celebrari. Ra-
 phael Riera, qui rem litteris consignauit, miraculo inter-
 fuisse se tradit, & egomet ab alijs accepti haud dubiae fidei
 homi-

hominibus, qui se tum adfuisse dicebant. Gesta res est anno huius seculi LIX. Gasparo Docto Prætoro Lauretano, qui tam evidens miraculum in tabulas publicas referri iussit. Sed antiqua simplicitate transacta res est. Nomina puellæ & dominæ (perinde ac si ad fidem miraculo conciliandam nihil admodum pertinerent) omissa; credo quod ab Evangelistis quoque in evidentibus miraculis id factitatum viderent. Minus celebre, sed nihilo minus admirabile est, quod de Thoma Parmensi perhibetur. Is ex graui oculorum morbo haud dubie cæcus, nocte quadam acerbissimo oculorum dolore cruciabatur. Igitur alleuat se super lectum ubi iacebat: positisque genibus, multis cum lacrymis Lauretanæ Virginis implorat auxilium. Precibus adijcit votum, si lumen oculorum recipiat, se Lauretanâ Domum aditurum. Exinde recubuit, ingentē in B. Virgine spem reponens. Nec sua illum frustrata spes. Mane experrectus somno, matutinam lucem sanis oculis hausit. Extemplo igitur Deiparæ gratias agit, Lauretum proficiscitur, vota persoluit.

Nauarchus Genuensis duplici periculo eximitur.

Cap. XXXVI.

Eodem ferme tempore Lauretum alius venit duplici voti damnatus, duplicique miraculo insignis. Paulus Genuensis Nauarchus nobilis fuit. Is è Gallia Narbonensi Genuam repetebat, cum subito fæda exorta tempestas naufragio intentato, iacturâ omnium mercium facere eum subegit. Cæterum procella nauim pertinacius urgente, ingens omnium animis terror incessit. Itaque vectoribus nautisque dilabentibus, vt salutem natatu peterent, solus ipse mansit in nauî, quam æquè ac se ipsum saluam vellet, fortunarum scilicet suarum caput. Onerariam ergo illam suam plenam fluctibus cernens, effusus in

Ann. Laur.
Rietæ.

V

vota,